

Can Guineu

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: c. de l'Hospital, 20-22
Alçada: 160

Coordenades:

Latitud: 41.42425358663872
Longitud: 1.7876788968336268
UTM Est (X): 398698
UTM Nord (Y): 4586564

Classificació

Número de fitxa: 08240 - 32
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle: XVIII-XIX
Any: 1851 (remodelació)
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Presenta diferents patologies derivades del pas del temps sense ús.
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 1667-I
Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 3.
Data aprovació: dj., 30/09/2010 - 12:00
Número inventari: IPAC 2884
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública

Titular: Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia (Plaça de l'Ajuntament, 1 08770, Barcelona)

Fitxes associades:

[Fassina de Can Guineu](#)

[Placa commemorativa a Marc Mir i Capella](#)

[El relat dels set savis](#)

Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)

Data de registre de la fitxa: ds., 11/01/2025 - 17:13

Descripció

Edifici monumental producte de la rehabilitació d'un edifici anterior l'any 1851. Està format per un soterrani, una planta baixa i un pis, una torre, un pati interior i un claustre amb galeria baixa i alta. L'accés principal a la casa es realitza mitjançant una escalinata d'estil imperial. L'edifici té sortida a dos carrers.

Des del carrer Sant Antoni s'accedeix al jardí a través d'una porta de ferro forjat emmarcada per muntants de pedra. A la part inferior es conserven els antics guarda-rodes, de forma cilíndrica i cònica. Aquesta entrada donava pas a l'era, l'estable i el galliner. Al costat del mur perimetral, una de les façanes de la casa que dona al jardí presenta un doble portal d'entrada amb arcs rebaixats (un d'ells actualment tapiat), i una balconera al primer pis amb dues sortides. Aquestes obertures estan emmarcades per relleus que representen columnes i capitells clàssics, amb llandes a manera d'entaulament d'inspiració també clàssica. La façana que dona al jardí es distingeix per un porxo amb columnes de ferro colat i un balcó corregut al primer pis, amb barana de ferro forjat i decoració d'estil clàssic.

Per contra, la façana que dona al carrer de l'Hospital, molt més austera, està decorada amb falsos pilars i plaques. Aquesta façana es compon de cinc eixos verticals organitzats per la seqüència d'obertures: una finestra emmarcada en planta baixa, un balcó amb barana de forja al primer pis, i una petita finestra a les golfes. Totes les obertures es troben emmarcades en maó, revestides o no. El portal d'entrada principal, d'arc rebaixat, s'ubica a l'eix central d'aquest costat de l'edifici.

Cal remarcar el contrast entre l'austeritat d'aquesta façana i la riquesa formal del claustre central o del porxo amb columnes de ferro colat. L'arquitectura oscil·la entre espais propis d'un estil monacal, com el claustre, i elements més oberts i lluminosos com el porxo, la galeria i el jardí, que evocuen una certa arquitectura colonial.

L'interior conserva diverses sales amb guixeries policromades, empaperats decoratius, pintures murals i ornamentació de diferents estils. (ROSSELLÓ, 1978).

Història

La casa original, pertanyent des de 1703 a la família Mir, va ser reconstruïda l'any 1851 aplicant les característiques de l'eclecticisme arquitectònic. Es diu que es van prendre com a models els patis de les cases d'Andalusia, que els Mir havien visitat poc abans de fer les obres. La reforma la va a portar a terme Pere Mir i Viladoms.

La família Mir era, després del Marquès de Monistrol, la propietària més important del terme. Els seus membres tingueren una forta influència en la vida política, econòmica i social de la vila fins a principis del segle XX. Jaume Mir i el seu fill Marc Mir i Capella foren nomenats alcaldes el 1853 i el 1881

respectivament.

L'any 2018 l'Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia va adquirir l'immoble als seus últims propietaris: Codorniu SA, Freixenet SA i Juvé i Camps, SAU. L'any 2022, es va portar a terme una consulta popular sobre possibles opcions d'usos per a l'edifici. El resultat de la consulta va ser que tingués usos artístics, socials i culturals.

Bibliografia

CENTRE D'ESTUDIS SADURNINENCs (2013). Sant Sadurní d'Anoia: recull gràfic 1861-1975. Col·lecció L'Abans. Editorial Efadós. El Papiol.

GIMENO, Francisca (1973). Patrimoni de Can Guineu de Sant Sadurní d'Anoia. Tesi doctoral inèdita. Universitat de Barcelona.

ROMEU, ANTONI (1996). Sant Sadurní, entre el Sexenni i la Restauració (1867-1904). Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia: Institut d'Estudis Penedesencs, Sant Sadurní d'Anoia .

ROSSELLÓ, Joan (1978). Fitxes del Patrimoni Arquitectònic a l'Arxiu Històric d'Urbanisme, Arquitectura i Disseny del COAC.

ROSSELLÓ, Joan (1978). "L'arquitectura de l'eclecticisme i el modernisme a Sant Sadurní d'Anoia", a *Fires i Festes*, 1978.

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 3.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.](#)

